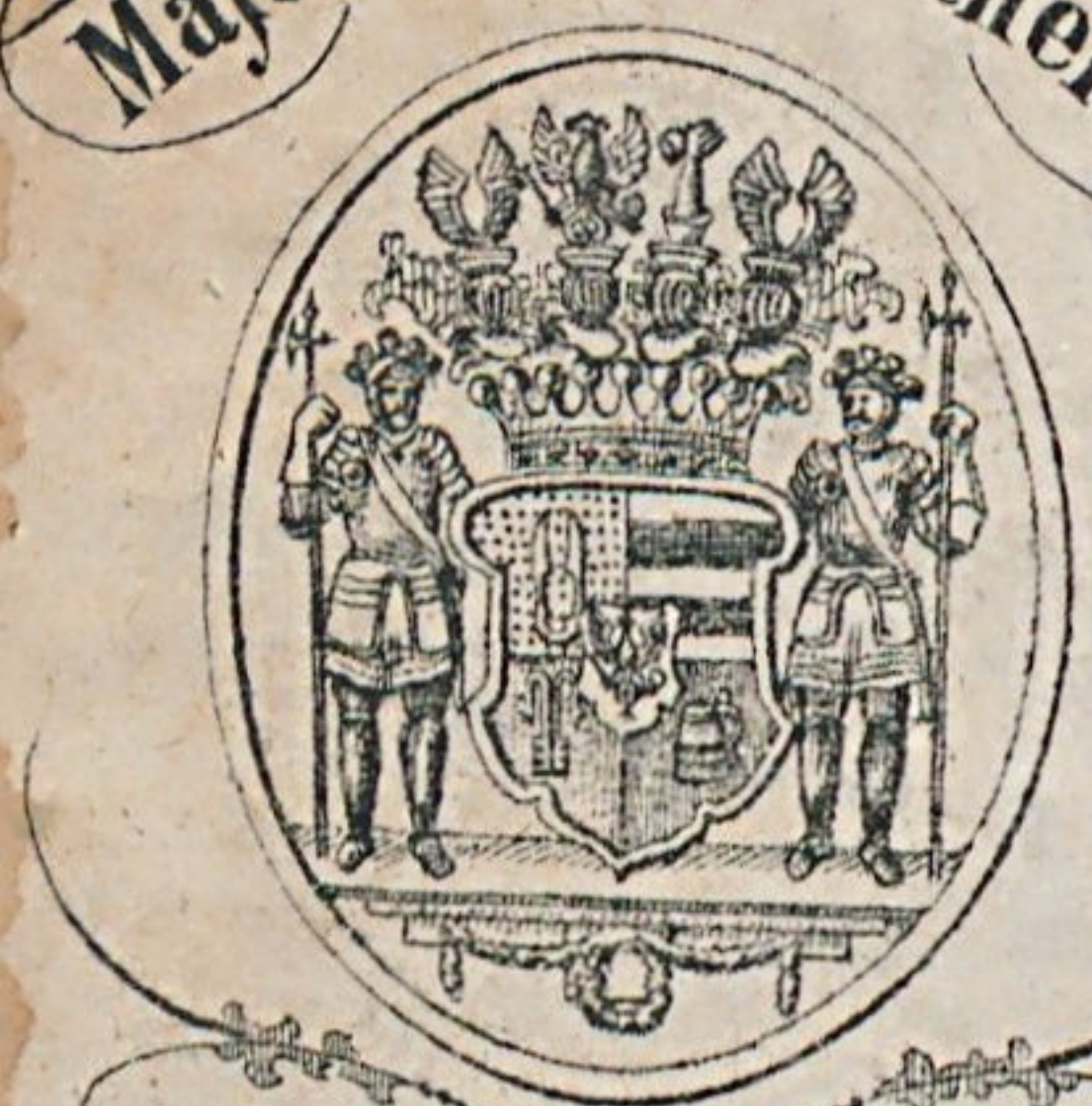

Zur
Gräfl. vom Hagen'schen
Majorats - Bibliothek

MÖCKERN
gehörig.

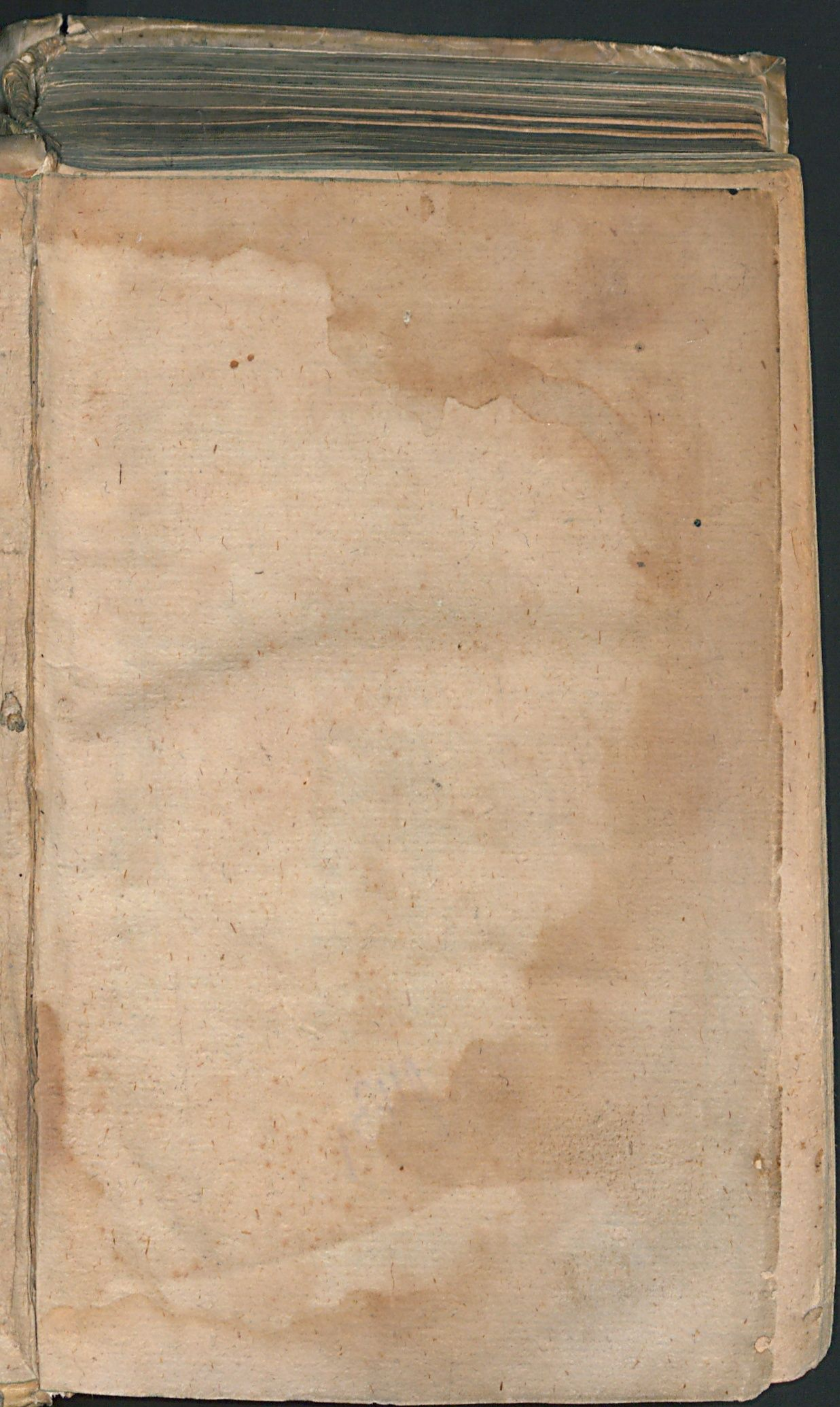
No 2328

subl.
auf Ja 2400

= 00
000
000

L431

BALTH. EXNERI
nuper

PARODIAE

THOPOEIAE

HORATIANAE

DICTAE

LIBER SECVNDVS.

Hoc est:

IN

Q. Horatij Flacci

librum secundum Odarum

PARODIAE.

LIPSIAE,

ANNO Dei-Hominis

CIO. IO. CI.

S*✱*S*✱*S*✱*S*✱*S*✱*S*✱

LECTORI MEO

SALVTEM.

EDidi nuper, mi Lector, libellum
quem tam Parodiarum, quem inscripsi
Ethopœiam Horatianam. Idq; non
sine accurato consilio amicorum, non de vulgo: sed
qui super vulgum. Tu verò, si hic titulus, quod
animus mihi presagit, tibi non arridebit, mone,
objurga. Non credis, quàm libenter obtemperem
ad meliora me monentibus. Scio namq;, quam fa-
cilè sit, errare; & verè tanquam ex tripode pro-
fatus est Plautus: Qui cavet, ne decipiatur,
vix cavet, cum etiam cavet. Etiam cum ca-
visse ratus, læpe is cautor captus est. Gemma
quædam aceto macerata mitescunt, pleraq; melle
decoctæ: ita quosd. meliores reddit acris obiurga-
tio, quosd. admonitio blandior. Me utraq;. Cui
enim, quod à candido animo proficiscitur, non li-
benter admittam? Homo sim, qui sui ipsius hono-
ris & famæ nullam rationem habeat, si in errati
perseverare malim, quàm ea emendare. Nempe
in hanc faciem te alloqui volui; ad aliam alij,
Velle cuiq; suum est
inquit Satyricus. Tu vale & mihi faue.

AMPLIS.

AMPLISSIMIS ET
SAPIENTISSIMIS

VIRIS:

Dn. IOANNI ALBERTO
&

Dn. MELCHIORI TILESIO,
Inclytæ Reipub. Hirschbergenſis
Senatoribus.

*Vo equidem, Viri Amplissi-
mi, ab editione huius libri me de-
terrere debebant. aliorum scilicet
in iudicando temeritas: & deinde
nimia scribentium leuitas. Quotus enim quis
est, qui hodie in Parnassi vertice non somniaue-
rit, & in istis aliquid videat, qui alias nihil videt?
Criticum Senatum non reprobio: sed plebem fecu-
lentam. illius moneor acuta: huius commoueor
hebet: falce, qua hodie maxime frequens. Rarus
est, qui bona laudet minus, congrua lenitate &
vni suorum sua corrigat. Plurimi sunt adeo Ther-
suri, qui non mansuetudinis & charitatis spiritu,
uncto: verum atro virulentiae saie perjuso, atq;
venenatis maledicentiae aculeis infesto ore, qua*

P R Æ F A T I O.

vix primis attingere labris, mentem sepius præcurrente linguâ, è vestigio mordeant, & quoniam ipsi amussitatum & exasciatum quiddam in lucem mittere nequeunt, non nisi additis & intentis digitis ingeniosi esse affectent, famamq; sui viuis cum Herostrato Ephesio ab obuiuionis situ vindicare conentur. Ita liuor, vt Arystonimus dicebat, veluti flagitiosus Imperator, arma convertit in Ciues bonos & innoxios: Et qui excellere in aliquâ re student, statim afflat & aduru indignationis illâ aurâ. Sed hoc non est nouum & inauditum quiddam. Alexander certè Macedoniæ Rex potentissimus, Perdiccam odebat, eò quod esset bellicosus: Lysimachum, quod militandi peritus: Seleucum, quod magni animi: Attalum, quod Imperatoriâ dignitate polleret: Ptolemæum, quod ei orania succederent. Sic bonos viros, qui per virtutem primum locum tenebant, inuidi oppugnauere: Periclem Simia, Alcmaeon Themistoclem: Pompeium Clodius: Epaminondam Meneclides Orator. Nos ergò Cluuinum pecus, & bucorum blennorumq; insultus, qui Apulorum & Vmbrorum morositati antestare laborant, atq; Alcatos dentes, Æacidinas minas, Opicorumq; mores & insaniam, æquo feramus animo, & cogitemus, decet, quod nobis insufurrat Senecæ Genius:

P R Æ F A T I O.

Vitiis genus contumeliosissimum est, non esse Vitium dignum, ex quo peteretur vitio.

In videt quispiam, hoc ipso se inferiorem ostendit. Nam plerumq; apud infimos habitat, & in altos dirigit livida illa Dea; inquit Lipsius. Et placet illud Alexandri Macedonis dictum: Invidos homines nihil esse aliud, quam tormenta, seu tortores suos propios. Ut enim ferrum æruginè consumitur: sic invidi suo pte ingenio. Itaq; parùm me hæc movebat: magis autem, quod nunc nimium

———— tenet insanabile multos

Scribendi cacœthes ————

Paucorum scribendi officium esse autor est Petrarca. Quis autem id hodiè sibi non arrogat & usurpat? Quotidiè scribunt plures, quotidiè peius, & libros novos faciendi secundùm Hebræorum sapientem nullus est finis. Tam publicus, contagiosus & insanabilis morbus.

Qui forsan utilius ararent campum, gregem pascerent, telam texerent, maria navigarent, cudent libros, & ita, ut Cicero de scripturientibus in Tusculan, loquitur, intemperanter abutuntur ocio & literis. Itaq; sit, quemadmodum idem inquit: ut libros suos ipsi legant cum suis, nec quisquam attingat, præter eos, qui eandem scribendi

P R A E F A T I O.

licentiam sibi sumunt. Quam diu verò eiusmodi libri in manibus hominum voluantur, verè doce: Plato apud Stobœum in Eclog. Ethic qui eo comparare solebat cum Adonis hortis, qui subito & die vno nati, celerrimè pereunt. Quà etate tanta scribentium copia fuit, tanta scientium inopia? O insaniam! & mirantur si papyrus subito carior sit? Ego etiam intra pelliculam meam mansissem, inq; in hanc arenam descendere non ausus fuisset, nisi me ad publicationem tam brevis, quàm alius generis scriptorum invitasset viri quidam apud exteros in omni doct. inarum genere exercitatissimi: & vos quoq; Viri Amabilissimi, ut ista ederem, admonuissetis sedulo. Ea igitur & vobis offero. Cui etiam iustias quàm his, qui ad patriam meam, cui mea omnia & res ipsum totum debeo, gubernacula sedent, hæc & alia, quandoquidem amantur & fouentur, oblata & obligata velim? Verè in hac nostrâ patria Repub rediit vi atq; restituta quadam fecunditate, antiqua literatura in suum decus repullulascit. Hæc non curâ, susq; deq; adhibitâ: sed accurato iudicio, multivariâ scientiâ, & singulari prudentiâ à vobis peraguntur. Quid enim hodiè χαριτωρ τῆς ἑμῆς M. Kretschmero sapientius? quid doctius & iudicio? certè voces istius sunt meri μελιχάριος ὑμνοί, quos γλώσσα φερωνε ἐρέλοι βαθείας. Quis

quæso,

P R A E F A T I O.

quæso, humanitate blandior & utroq; jure cultior
 Syllabachio: Id enim apte de eius inclytâ fami-
 liâ dici poterit, quod olim de Alcimedonte Pin-
 dârus: κατὰ κρῦπτον δ' οὐ κόνει συγώνων κεδνὰρ
 χάρις. Quid prudentius Scholzio & Filchero?
 Mehercules si ἀκρόσοφορ consuleres, his melio-
 res non daret. De vobis profari aliquid modestia
 vetat, & laudari in os molestum est. Experitur
 patria, audit Curia, laudant Ciues. Hoc etiam non
 fit sine Deo; quod etiam Thebanz illa aquila
 mente oculatissimâ cecinit: ἐκ δεῦρ δ' ἀνὴρ σφᾶις
 ἀνθεῖ ἔσαι πρᾶπίδεσιν. Verè gaudeo, patriâq;
 meâ gratulor, eam sic euectam, ut pauca sint
 hodiè in Silesia nostrâ ciuitates, quibus non cer-
 tare possit. Et quod olim Pindarus de Corin-
 tho scripsit, rectè de hac nostra patria cani po-
 test: ἔν τᾷ δὲ ἰεωμοίαν ἄναι, κασίγνηταί τε, βᾶ-
 θρον πολίων, ἀσφαλὴς δίκαι, κὴ ὁμότροπον
 εἰρᾶνα ταμίαι, ἀνδράσι πλῆστον χύσειαι πᾶ-
 δεσ εὐβόλῃ δέμιτρον. Et has ob causas, ut sem-
 per, ita & hodiè viuere in ea mihi dulce est. Sed
 frustrâ ego hæc laudum præconia: quin illud po-
 tius Ægyptiorum Sacrificorum more imitabor,
 qui Deos suos inarticulata voce colere solent, quo
 plurima cupientes, sese facultate destitui signifi-
 carent. Quid laboris mihi hic libellus confecerit,
 iudicabit is, qui à Ligurinis Momis abiens, nostra

P R Æ F A T I O.

hæc ad Critolai libram, cum ipsis Horatij Odis expendere velit. Vos igitur, viri Amplissimi, suscipite, quæ tamen vix ingenio vestro digna, utpote quibus maiora debeantur. Attamen plena melica amœnitate nemora non solum flexanimes philomelas: sed cuiuscunq; generis cantillantes auiculas excipiunt. Et Archesilaus Rex raucos aliquando & inamœnæ vocis aut balbutientes audire homines exoptavit, quo attentius postea facundos audiendo, plus caperet oblectamenti. Olim apud Athenienses cautum erat, ut nulla fabula exploderetur, quæ primùm exhibebatur, quod primo conatui fauendum esse judicarent, Et scribunt frugales Hecates non aspernatum fuisse Thesea. Herôis huius exemplo vos opellam hanc amplectimini, mihi fauere pergite, ac bene & feliciter valete. Scrib. Hirschbergæ ex Museo apud vos in patria Kalend. Iulij, Anno æræ Christianæ CIO. IO. CI.

U. A.

addictissimus

B. Exnerus.

B. Ex-

B. EXNERI
in
LIBRVM SECVNDVM
Carminum Horatij Parodiae.

Parodia I.

AD
M. PANCRATIVM
KRETSCHMERVM REIP.
Hirschbergens. Con-
sulem.

*Gratulatur ipsi de consulatu, & laudat
eum à peritia juris. Cui laudationi honores
patriæ adiungit.*

*Lauum Ermerico à Consule Ciuicum,
Vrbisq; fasces, & Themis, & Dicen,
Legesq; Adrasteæ, grauesq;
Litigij salebras, & acta*

*Dudum implicatis aucta molestijs,
Laboriosæ plenum opus aleæ
Tractas: & incedis per ora
Squalidiora odio doloso.*

A S

Semper

LIBER SECVNDVS

Semper malignæ panalientiae
Crescat theatris: mox, ubi publicas
Res ordinâris, grande munus
Cofocio dabis Ermerico.
Insigne maestis auxilium reis,
Et consulenti, Kretschmere, Curia:
Cui Pallas aternos honores
Iuridico peperit triumpho.
Iam nunc sagaci famine linguae
Perstringis aures, jam calami notant:
Iam mater Astræ ioueas
Monstrat opes, superûmq; vultus.
Audire priscos, jam videor Patres.
Non indecoro funere mortuos:
Et cuncta monstrorum subacta
Præter atrocem animum Molossæ.
Iuno & Deorum quisquis amicior
Hirichbergæ, adauctâ fugerat insolens
Virtute: doctrinæ recessus
Obtulit induuium Themisti.
Quis non Dicoo iura celebrior
Civis tabellis iusta repagula
Testatur, auditumq; Gallis
Slesiaci titulum Senatus?
Qui gurges aut que flumina patriæ
Ignara terræ? que loca litteræ

Non

Ethopœiæ Horatiæ

Non pertrigunt Kicicn cronas
Quæ caret oia decore nostro

Sed me relicta Musa grauis jocus,
Sacrum retractes dogmata iurum:
Mecum paterno sub recessu
Quære saes lenore chorda.

Parodia II.

AD

HENRICVM CLINGE-
RIVM DE ABIETO I.C. ET
Poëtam nobilem.

Lauream coronam multum tribuere ho-
noris cuiq; Poetæ dicit: laudatq; ois eandem
aliquot Vatribus eum beatum esse iudicat,
qui eandem impetrat

Nullus heic Vati decor est tenebris
Abdito furuis, adamice Phœbi
Chare Clingeri, nisi laureato
Splendeat ore.

Vinet extento Ludovicus auro,
Notus in Musis animi probati:
Illum agec lauro metuente carpi
Fama superstes.

Lariùs

LIBER SECVNDVS

Latiùs viuas, Clariam gerendo
Lauream, quàm si Sophiam seueris
Legibus iungas: & honora Pallas
Serniat vni.

Crescit euergens sibi sacra laurus:
Et situm vitat, modò frux corollæ
Texerit crines, & amicta veste
Diute scripta.

Additum Phœbi solio Melissum,
Dissidens morti, numero cadentium
Eximit laurus: Clariosq; bardis
Dedocet vii

Vocibus: vitam & diadema tutum
Deferens vni, propriamq; laudem,
Quisquis Ascræas animo irretorto
Gestat abollas.

Paro-

Ethopœiæ Horatianæ.

Parodia III.

In Nuptias

HIEREMIÆ LEISCHIGERI
BREGENSIS I. U.
Candidati,

&

ROSINÆ REIMANIÆ,
HIERON. REIMANNI

I. U. D. & Scabinatûs apud Vratisl.
Archiscribæ olim, filiæ.

*Non cœlibem vitam agendam, sed vxorem
ducendam esse ait*

R

*Olam memento Palladi Doricæ
Præferre Sponsâ, non secus & Themis
Ab insolenti segregatam
Byllide, consociande amice,*

Seu virgo multo tempore vixeris,

Seu te in lyceo diuite per dies

Festos coronatum bearis

Commodiore nota Themistos:

Qua Diua Cypris, Iunoq; Cinxia,

Letum hospitalem consociare amant

Plumis, & ignitis laborat

Pulcer Amor superare parmis.

Huc

LIBER SECVNDVS

Hu strata, lecti sternia & albidam
Lodicem amara ferre iube Rosa:
Dum res, & atas, & Themista
Iura sacra patiuntur alma.

Viues Rosina vultibus & tholis
Spondaq, mites quam Charites colunt:
Viues: & extructis in altum
His thalamis orietur haeres.

Cultusne, Diuo doctus Apolline,
Mutum interest, an barcus & infima
De genere sub lecto quiescas,
Gratia Reimania Rosinae.

Omnes maritas posumus, omnibus
Speratur artha: seruis, ocyus
Sors exitura, & nos ad augen-
dam jobolem imponitur lecto.

Paro-

Ethopœiæ Horatianæ.

Parodia IV.

AD

M. MARTINUM BRASCHIVM P. L. ET ACAD. ROSTOCH. Professore, suum olim Præceptorem,

In obitu

DAVIDIS CHYTRÆI S. THEOL. DOCTORIS, ACAD. dictæ Professoris & Historici excellentis, sui iidem Præceptoris.

Non esse quod lugeat huius obitum, cum idem nuper viri doctissimi & Poëtæ clarissimi experti fuerint, nobisq; omnibus idem expectandum sit.

NE Chytræi sit tibi mors dolori,
Nobilis Braschi, prius occidentem
Viderat fratrem tacito dolore

iste Nathanem:

Parca Lindbergum Historia creatum
Sustulit, Phœbi socium parentis,
Occidit Maior tremula in senecta,
Morte beata:

Lite.

LIBER SECVNDVS

Literæ postquam rediëre prisca,
Taubmano Ductore, & amica Pallas
Reddidit sacris Heliconæ visu
Dulce Camænis.

Nescias an te sobolem supernus
Aurei cæli cupiat Iehoua,
Entheum certè genus & Poëtas
Curat Iesus.

Crede non illud tibi de obligata
Mente promissum: neq; sic perenne
Sic malo auersum potuisse linqui
A Ioue summo.

Spiritum & Christum, superumq; Patrem
Integer canto. fuge suspicari,
Cuius annetum trepidat Triparca
Rumpere filium.

Echopœiæ Horatianæ.

Parodia V.

A D

DIVVM RVDOLPHVM

II. ROM. IMP. CÆS. AVG.

Germ. Hungar. Boëm. &c.

Regem, &c.

Petit lauream, & Insignia Poëtica

M. Calpurni Conrado Vratisl.

Medico.

*Vdum probata ferre decus meret
Virtute: dudum seruula Cæsaris
Gestare, vel Phœbi colentis
Laurigeros decorare sceptrum.*

Circa politos est animus sui

Tholos cerebri, nunc modulis tuam

Cantantis aulam, nunc Thalia

Viuere cum Clarijs theatro

Prægestientis, mitte corollulam

Vati petenti: jam tibi Hiantios

Dicabit ornatus sonores

Castalio celebris triumpho.

Iam te rogabit. poscit enim bonus

Vates: & auo, quos tibi scripserit,

Versus sacrabit; jam suâni

Voce canet facilis Rudolphum.

b

Poeta,

LIBER SECVNDVS

*Poeta, quantum Carolides meus,
Et Gisbice: aucto sic animo miens
    vt doctus Ascræis venidet
    Bilo jugis, Danielque Vechner:
Quem si Roetarium infereres choro,
Mirè sagaces falleret Aquas
    Discrimen obscurum, canoris
    Versibus, æonioq; plectro.*

Parodia VI.

AD

MELCHIOREM SYS-
SEBACHIUM, CIVEM HIRSCH-
bergæ patritium, cogna-
tum suum.

*Ipsius ædium & Hirschbergæ clarita-
tem commendat, & in hac saltim, si non in illis
possit, se libenter cum ipso extremum
vitæ tempus peracturum
dicit.*

*Elchior, Musas soniture mecum, &
Pallada edoctam juga ferre nostra, &
Civitas leges, vbi nostra semper
Patria claret.*

Ethopœiæ Horatiana.

Limen a vestro positum parente,
sit meæ sedes vicinam iuventa :

Sit modus lassæ studiꝝ & viarum,
Litigijq̃.

Vnde si fatum prohibet sinistrum,

Dulce Cyrrhais socijs Boberi

Eumen, & clarata colam Senatûs

Numina sancti.

illa terrarum mihi præter omnes

Ciuitas ridet. vbi non Themistæ

Iura decedunt, Phrygiæq̃ certat

Suada Sophia :

Templum vbi sanctum, sapidosq̃ præbet

Iesulus mystas ; & amica Pallas

Auræ Astræ, minimum Pragenis

Inuidet aulis.

Ille te mecum locus & beatæ

Nutriunt ædes : ibi tu misellum

Debito condes tumulo cadauer

Vatis amici.

LIBER SECVNDVS

Parodia VII.

AD

IOANNEM ALBERT-
TVM REIP. HIRSCHBERG.
Senatorem.

*Dicit se plurimum delectari eius collo-
quio & conuersatione.*

*Sapè mecum noctis ad horulas
Versate, Phæbo colloquij Duce,
Quis te salutavit Dynastam
Lys, Clarys, patrioq; cælo,*

*Iane ô meorum primæ Quiritium?
Cum quo morantem sapè diem legis
Fregi, coronatus nitentes
Tærio strophio capillos.*

*Tecum Camanas & celebrem chelyn
Sensi, relicta non malè Pallade,
Cum culta virtus, & sagaces
Grande decus tribuere Rostris.*

*Sed me per artes Melpomene cita
Pennis canentem sustulit aureis:
Te prorsus in leges resorbens
Suada pligis tulit æstuosis.*

Ergo

Ethopœiæ Horatianæ.

Ergo obligatam redde Themi dapem :
Longuq̄ fessum litigijs caput
Depone sub villa tua : nec
Parte bonis tibi destinatis.

Oblivioso jurgia pectore
Forensia arce : prome politulis
Commenta de labris. quis Vrbe
suppeditare mihi libellos

Curatve Iano : quem Sophiæ arbitrum
Dicet loquendi ? non ego parcius
Profabor Astræa : reuiso
Dulce mihi canere est amico.

LIBER SECVNDVS

Parodia VIII.

AD

DANIELEM VECH-
NERVM, P. L. ET SCHOLÆ
Goltberg. Profes-
sorem.

*Gratulatur ipsi de liberatione à maligna
febri, & de Professone in schola
patria.*

Vla si juris tibi nigricantis
Lancea, ô Vates, nocuisset vnquam:
Fronte si fusca fieres vel vno
Turpior vngui:

Plangerem, sed tu, simul explicasti
Fortius febris caput, enitescis
Pulchrior multo, iuuenumq; prodis
Publica cura.

Expedi Phœbi validas medelas
Sumere, & iunctis benesana Hygeæ
Donc cum plantis, salubri & Galenam
Arte valentem.

Laudas

Ethopœiæ Horatianæ.

Laudat hoc (inquam) Themis ipsa, laudant
Sedula Musæ, Clariusq; Phœbus,
Semper insignes relevans Poetas
Mente benigna.

Adde, quod laurus tibi sacra crescit:
Fausitas crescit nova: nec Camœnæ
Subditæ laudes Jobolis relinquunt,
Sæpè rogata.

Te suis matres cupiunt juventis,
Te boni patres: patruq; nuper
Conditi ludi, tua quò reformet
Cura pueltos.

LIBER SECVNDVS

Parodia IX.

AD

M. PANCRATIUM

KRETSCHMERVM REIP.

Hirschberg. Con-
sulem;

In obitu

CATHARINÆ SCHÖNIÆ;
eiusd. coniugis desideratis-
simæ.

*Hortatur eum, ut huius obitum aliquan-
do tandem flere desinat.*

Non semper auræ flatibus vuens
Uexant racemos, aut viridaria
Turpant inæquales procellæ
Vsq; nec Elysijs in agris.

Kretschmere Consul, stat glacies iners
Menses per omnes: aut lapidum imbribus
Frumenta Slesorum necantur,
Et folijs viduantur horti.

Tu semper vrges lucificis modis
Vxorem ademtam: nec tibi vespero

Surgen

Ethopœiæ Horatianæ.

*Surgente decedunt dolores,
Nec roseum fugiente solem.*

*At non Adamus primus amabilem
Ploravit omnes Coniugem Evam pater
Annas: nec uxorem Iacobus
Rachelin, & Iacobi nepotes*

*Luxere semper. desine tristium
Tandem querelarum: & potius pia
Cantemus exundantæ trophœæ
Coniugis & feretrum beatum,*

*Mentemq; sanctam mentibus additam
Divis, beatas scandere Curias:
Intraq; præscriptum maritam
Lucidulis residere sellis.*

b s

Paro-

LIBER SECVNDVS

Parodia X.

Ad funus

CATHARINÆ SYSSSE-
BACHIAE, PVLLAE VENV-
STISSIMÆ;

M. Pancratij Syfsebachij, Reip.
Hirschberg, senatoris & syndi-
ci, filiae desideratiss.
simae.

Caelum esse hospitium tutissimum.

S Anctius viues, Catha is, neq; Orbem
Semper ardendo: neq; dum rebelliam
Lata suspiras, nimium premendo
Compita terra.

Caelicam quisquis sibi Ciuitatem
Deligit, totus caret aestuantis
Ignibus Diuis, caret au terna
Morte beatus.

Sapius Diris agitur audax
Saulus; Et vni grauiore poena
Desiciant bergi: seruiuntq; stultum
Numina caelum.

Sperat

Ethoppœiæ Horatianæ,

Sperat his terris, reperit sub altis
alteram vitam benè præparatum
Pectus, æternos titulos ministrat,
Iesulus, idem.

Denegat, non si benè nunc, & olim
Sic erit, quondam vitis scitentem
Iudicat mentem, neq; semper aurem
Præbet Ioua.

Cœlicos hortos animosa & vsq;
Fortis intrato: sapienter illic
Colliges Christo nimium benigno
Texile sertum.

Paro-

LIBER SECVNDVS

Parodia XI.

Super Exsequias

MELCHIORIS à RE-
DERN, LIBERI BARONIS IN
Eridland, Reichenberg & Seiden-
berg, &c. Equitis Aurati & Divi Ru-
dolphi II. Rom. Imp. Cæs. Aug. &c.
Coniliarij ac Senatus in consilio bel-
lico Præsidis, atq; Exercituum
in Hungariâ Ducis
supremi.

*Satiùs moriendum esse Deo, quàm fati-
gandum animum curis peccati & fu-
roris Diabolici.*

*Quid milleformis Cerberus, & Charon,
Redere Baro, cogitet, ætherâ
Diuisus obiectâ, remittas
Querere: nec fugias Olympum*

*Christi beantis quæq; fugit retrò
Crudelis Alecto, atq; Hecate, pia
Peliente lethæos colubros
Prole DEL tragicasq; Diras.*

Non

Ethopœiæ Horatianæ.

Non semper idem Mortibus est acor
Nigris, neq; vno Divus-homo beat.
Modo: quid Orciuis beatum
Igniculis animum fatigas?

Cur non sub aula vel supera, vel hac
Ora cubantes sic temerè, & fide
Sanctos coronati capillos
Dum licet, æthereoq; amore,

Cantamus aucti? delet Iesulus
Labes Eneas. quisnam homo doctius
Laudabit æterni parentis
Atria cœlipetente lingua?

Quis blandulam vxorem eliciet solo
Tuam? vnico dic age filio
Maturet, æternam, mariti
More, fide petitura sedem.

Paro-

L I E R S E C V N D V S

Parodia XII.

A D

A M A N D V M P O L A -
N V M a P O L A N S D O R F S. T H E O L.
D o c t o r e m & A c a d. B a s i l i e n s i s
P r o f e s s o r e m.

In obitu

V V e n c e s s a i L a v i n i j a b O t t e r s -
f e l d, P h i l. & M e d. D o c t o r i s a t q; i l l u -
s t r i s i m o r u m D n n. a R o s e n b e r g
& c. A r c h i a t r i.

*Monet ne in Adfinis sui obitu nimium
lugeat. Fore namq; ut & ipse lubens ex hac
miseriarum valle abeat.*

N O l i s m a s t a t u i f a t a L a v i n i j, (z i u t,
N e c P e t r u m M o n a v u m, n e c q u o q; S c h o l -
S i s o p e r c e l e b r e m t e r m i t e, l e s s i b u s
L u g e r i p a t r i a e n o u i s.

*Nec priscos Medicos, nec salubrem manu
Oslevvum, & madefactos Clario vado
Medela socios, vnde decentiam
Fugens promeruit domus.*

Silesæ

Ethopœiæ Horatianæ.

Silesæ patriæ, iugq; lubentibus
Adibus pedibus culmina cælitum
O solane breui, claraq; per polum
Sanctum tecta parentium.

Me dulces Domini Gratia Iesuli
Sedes, me voluit poscere plurimum,
Benignos oculos, & bene mutuis
Fidum pectus amoribus.

Quem nec ferre pedem dedecuit polo,
Nec certare neci nec stygia vincere,
Pugnantem stygijs Principibus, stato
Pecca i domiti die

Num tu, quæ tenuit Dido Sitchœia,
Aut pinguis Latia Iuliacas opes,
Permutare velis luminis Iesuli?
Plenas aut Silesis domos?

Dum promptas miseris præbet homullulis
Manus, aut facti i seuitiâ negat,
Quis credente magis gaudeat expeti,
interdum rapere occupet.

Paro-

LIBER SECVNDVS

Parodia XIII.

IN

Parodias Horatianas

M. HENRICI MEIBO-
MII, POETÆ CÆSARII ET
Acad. Iulix Professoris.

*Commendat librum Parodiarum, inde
probat non nocere que leguntur: & interdum
etiam, quosdam legere, quæ non ad suam per-
tineant facultatem. Tandem dicit parum abesse,
quin veteribus Poëtis noster comparandus
sit, quorum Carmina etiam Phœbus
& Musæ admirantur.*

*Ille & beato te genuit die,
Quicumq; primùm & sacrificiâ manu
Dedit libelle, in nepotum
Consilium, auxiliumq; mundi.*

*Illum & Thalia crediderim sacra
Hauisse virtutem, & penetrata
Pinxisse Cyribo colore A-
pollinis: Ille lycea quæq;*

Echopœiæ Horatiæ.

Et quicquid usquam conspicitur decus,
Lustravit: ori qui statuit meo
Te grande lumen, te paratum
In Domini decus exigentis.

Quid quisq; voluat, nunquam homini malè
Nolet, per ætum. Scyria Apollinem
Pallas perardescit, neq; ultra
Falsa refert aliunde corda:

Dice medelas & placidam Chelyn
Phœbi: Themistam Phœbus, & aureas
Leges: sed invidenda Clivis
Vis cupit cupietq; Vates.

Quàm penè vena metra Maroniæ,
Atq; edolatum vidimus Ennium,
Furtumq; descriptum puella, &
Aonijs fidibus querentem

Nasonem agellis de popularibus:
Et te canentem plenius aureo
O Flacce plectro larga morum,
Larga genti bona, larga ruris.

Strumq; cresso digna lapillulo
Miratur orbis dicere: sed magis

LIBER SECVNDVS

Pugnas & insignes triumphos
Densum humeris bibit aure vulgus.

Quid mirum? ubi illis Carminibus stupens
Demittit altas turba nouenula
Aures, & exacta lyceis
Phœbicolūm reuebuntur artes?

Quin & Camœne, quin Clarius pater
Dulci metrorum prolicitur sono:
Nec curat Euterpe cicutas,
Aut lepidas iterare chordas.

Ethopœiæ Horatianæ.

Parodia XIV.

A D

IOSEPHVM LAN-
GIVM P. L. ET SVPRMÆ CV-
riæ scholarum Argentinensium
Præfectum.

*Cum artes liberales sint inextinguibiles,
monet vt post Florilegium suum alios
etiam libros edat.*

EUax sagaces, Iosephe, Iosephe,
Reduntur artes: nec ruditas moram
Musis & adstanti Minerue
afferet, indomitoq; Phabo.

Non si tricenis, quotquot eunt dies,
Iosephe, plectas indomitabilem
Apollinem hastis: qui ter amplam
Barbariem, Furtasq; sorti

Compescit ausu, scilicet omnibus
Quicunq; Phæbi nomine scribitur,
Est edomanda: siue juris
Seu Sophiës erimus coleni.

LIBER SECVNDVS

Semper rapaci Dite carebimus,
Truciq; tetra Barbariæ manu:
semper per hunc Orbem magistras
Gymnasij recolemus artes.

Vouendus Orbi floribus aureis
Libellus ardens, & genij decus
Celebre, longoq; edolata
Anthologia decens labore.

Pallas tuenda est, & Medica & pia
Dice: neq; harum, quas colis, Aönium
Te, præter immites Sorores,
Vlla bonam sobolem relinquet.

Vulgabit hæres Βιβλια patris,
Conscripta centum noctibus: & libro
Dicabit hunc mundum patentem
Florilegâ potiore palma.

Paro-

Ethopœiæ Horatianæ.

Parodia XV.

AD

MELCHIOREM TILE-
SIVM, REIP. HIRSCH-
berg, Senatorem.

Barbariem jam propagari.

*Am pauca doctis munera debite
Urbes relinquent: vndiq; latius
Extenta visentur politis
Barditholis: ruditasq; tetra*

Evincet artes. Barbaries ita, &

Alecto, & omnis copia noctium

Spargent sacris Musis tenebras,

Vulibus teneris puellis.

Tum pulcra ramis laurea plurimos

Sentisces ictus. non ita Spiritus

Trascriptum & aterni parentis

Auspicijs, sobolũq; norma.

Inulsus illis cultus erat brevis,

Cordatus, altus. nulla dolis malis

Persuasa Museis inertes

Curia suscipiebat oculos:

Nec eruditum spernere amicum

Leges sinebant, optima publico

LIBER SECVNDVS

*Summū iubentes & bonorum
Scripta pio decorare castu.*

Parodia XVI.

AD

DIVVM RVDOLPHVM
II. ROM. IMP. CÆS. AVG.
Germ. Hungar. & Boëm. &c.
Regem, &c.

*Pacem optari & liberationem à tributis
in Suesiâ: ea verò non nisi deuictis
Turcis impetrari.*

*Cum Iouam rogat in Silesio
Pressus escleto, simul æs petiitum
Exiit cistas, neq; larga crescunt
Horrea campis:*

*Ocium sensu hoc onerata mater,
Ocium gnati loculis carentes:
Cæsar, haud curis neq; vocibus ve-
nale nec arte.*

*Non enim Daci, neq; militaris
Summouet Turcus miseros tumultus
Martis, & pilas laqueata circum
Teeta volantes.*

*Viuitur mundo malè, cui paternum
Horret in mensa vacuâ salinum:*

Ethopœie Horatianæ.

Et leues somnos timor aut egestas
Sordida rumpit.

Quid nouo nudi ligurimus auro
Cuncta? quid terras valide fluentes
Marte seruamus? patriæ quia autor
Se quoq; seruat?

Vertit æratas furiosas Vrbes
Turca: nec turmas iuuenum relinquit,
Savior Parris, & habente viros
Sænior angui.

Fortis in præsens animus, quod ultra est
Oderit sperare: & amara multo
Transfuget nisu. nihil est in isto
Orbe perenne.

Abstulit clarum cita mors Rederum,
Pila Schwarzburgum necuit dolosa:
Et mihi forsân, tibi quod nequibit,
Porriget hasta.

Te Duces centum, validaq; circum
Obserant turmæ, tibi tollat hinnitum
apta quadrigis equa, te bis auctis
Turribus altæ

Muniant arces: mihi parua tecta &
Spirantum sacre tenuem Camœnæ
Ioua non mendax dedit, & profanum
Spernere vulgus.

LIBER SECVNDVS

Parodia XVII.

AD

THOMAM VVEINRI-
CHIVM, ECCLESIAE PATRIAE
Hirschbergensis Pastorem, & vi-
cinarum Inspectorem.

In morbo

Balthasaris VVeinrichij, adoles-
centis florentissimi; eiusd. filii
li, chariss.

*Tantum esse inter se & filium σοφῶν δι-
cit Pater, ut eum animi sui partem existi-
met, sine qua vivere nec possit
nec velit.*

*Ux me dolore hoc exanimas tuo?
Nec matri amicum est, nec mihi, te prius
Obire, mi filii, mearum
Dulce decus, columenq; rerum.*

*At te mei si partem animi necat
Crudelior nex, quid moror altera,
Nec sanus aequè, nec superstes
Integer? ipse Deus parentes*

Ducet

Ethopœiæ Horatianæ.

Ducet prius nos ; non ego perfidam
Scripsi voluntatem. Ibinus, ibimus,
Ut cumq; præcedes, supernos
Visere agros Comites parati.
Me nec Cathedræ gratia traditæ,
Nec si virescat perpetuum decus,
Tardabit unquam, sic sacro
Spiritu, placitumq; Christo.
Seu Ioua, seu me Iesulus auocat
saluator Orbis, vis celebratior
Natalis horæ, seu supernus
Spiritus astriferi theatri.
Vtrumq; nostrum incredibili modo
Labascit auum. te rigida DEI
Tutela Morti jam resurgens
Eripiet, volucrisq; fati
Tardabit alas, sic populus frequens
Latum crepabit mox Epinicion :
Me morbus infestus cerebro
Sustulerat, nisi Christus ictum
Dextrâ leuasset, cœlisonantium
Custos virorum, reddere carmina
Mentemq; votiuam memento :
Nos patriam recolemus aram.

LIBER SECVNDVS

Parodia XVIII.

AD

DANIELEM VECH-
NERVM, P. L. ET PATRIÆ
Scholæ Goldbergensis
Professorem.

*Se quiete & ingenio atq; mediocri honore
contentum vivere dicit, istum autem com-
mendat à venâ Poëtica & stu-
dio juridico.*

Non lepor, neq; igneum
Meo vigescit in tholo cerebrum,
Non sales Hiantia
Cingunt labellum Palladis rigatum

Vndulus: neq; Aönium
Asserta proles Pegasus impetraui:
Nec beatulam mihi
Nescit celebris crollulam Themista.
At quies & ingert
Minuta dos est: parvulumq; magnus
Me colit. nihil supra
Deum laceffo: nec potentens lesurus
Largiora postulo,
Satis beatus aureâ quiete.

Pellitur

Ethopœiæ Horatianæ.

Pellitur malus ma'o,
Omnesq; pergunt interire Momi:
Tu polita carmina
Cantas sub ipsa patria: & Sebethi
Particeps, colis Themis:
Orciq; Musis obstrepentis vrges
Summouere limina,
Magis locuples splendicantæ Cyntho.
Quid quod vsq; Delphici
Renellis horti flosculos, & vsq;
Limites Hiantidum
Ornas amicus? perditur suetas
In labris gerens plicas
Et Mornus & Dis, sordidasq; voces.
Nulla certior tamen
Sacræ Mineruæ sine destinata
Aula te bonum manet
Vatem, quid ultra poscis? æqua Delus
Palladi recluditur,
Phœbiq; socijs: nes Themista diues
Pragicum Carolidem
Seduxit auro capta, non Silesium
Reusnerum, atq; Reusneri
Genus sefellit: hæc amare Vatem
Parnassus viretulis
Vocata quin & haud vocata pergit.

Paro-

L I E R   S E C U N D U S

Parodia XIX.

A D

SAMVELEM FISCHE-
RUM, PATRITIVM HIRSCH-
BERGENSEM.

*Sibi fas esse illi gratulari de recens nata
puerula Anna, quippe eâ nata maxi-
mum latetur.*

*Nnam in calenti lumina lectulo
Vide mouentem (credite posteri)
Patremq; letantem chorosq;
Filcheri generis canentes.*

*Euax! nouatâ mens calescit face,
Plenoq; nymphae pectore plurimum
Latatur euax! salue ô Anna,
Salue hilari specienda fronte.*

*Fas Virg'nellans sit mihi Fische am,
Annaq; matrem, patris & vberes
cantare plausus, atq; pulcris
Strata locis iterare strata.*

*Fas & beatæ Conjugis additum
Lucinæ honorem, viscera & illius
Disrupta non leni dolore,
Annulæ & auxilium tenelle.*

Tu

Ethopœiæ Horatiana.

Tu flectis oculos, tu labra turgida:
Tu Fischermis bellula, sub jugis
Vultu coërces blandicello
Dulcis aui sine fraude curas.

Tu, cum parentis corda, per omnia,
Cohors Auerni plecteret impia:
Diras retorsisti labelli
Vocibus, egregiaq; malâ:

Quamquam loueis dignior atrijs,
Christoq; dicta, & non sat idonea
Mundo fereboris: sed vna
Orbis eras media atq; cœli.

Te duxit insons Iesulus aureis
Labris decoram, leniter atterens
Gruas, & renascentis suâni
Ore pedes tenuitq; palmas.

Paro-

LIBER SECVNDVS

Parodia XX.

AD

PANCRATIVM KRETSCH-
MERVM, PANCRATII, CON-
sulis Hirschberg, Fil, adolescen-
tem florentissimum,

In obitu

Catharinæ Schönix, matris il-
lius charissimæ.

*Vitam æternam sibi partam esse dicit
Mater merito Christi, & se notam fore fœ-
minis in cælo beatis.*

Non inquinatâ nec dubiâ ferar
Fide imbecillis sub sociam scrobem
Homo: neq; in terris morabor
Tutiùs: Orcicolisq; maior
Tumbam relinquam. non ego, calici
Hæres theatri, non ego, quam vocas,
Dilecte mi fili, peribo,
Nec stygiâ cruciabor vndâ.
Iam jam remittit crimina Iesulus
Christus: loueum & ducor in atrium
Beata: claranturq; leues
Per digitos humerosq; nodi.

Iam

Ethopœiæ Horatianæ.

*Iam Christianis mista phalangibus
Cernam sacrati lumina spiritus,
Patremq; cœlestem redemptæ
Filia, Olympiacumq; Christum.*

*Me Magdalena, & que peperit Deum
Nostræ cohortis, Maria, & Ilaci
Noscet Rebecca: & me genetrix
Cernet Eva & S. Jome venusta.*

*Absint beato funere nenia,
Planctusq; tristes & querimonia,
Compesce lamentum ac sepulcrum
Mitte superuacuos honores.*

F I N I S.

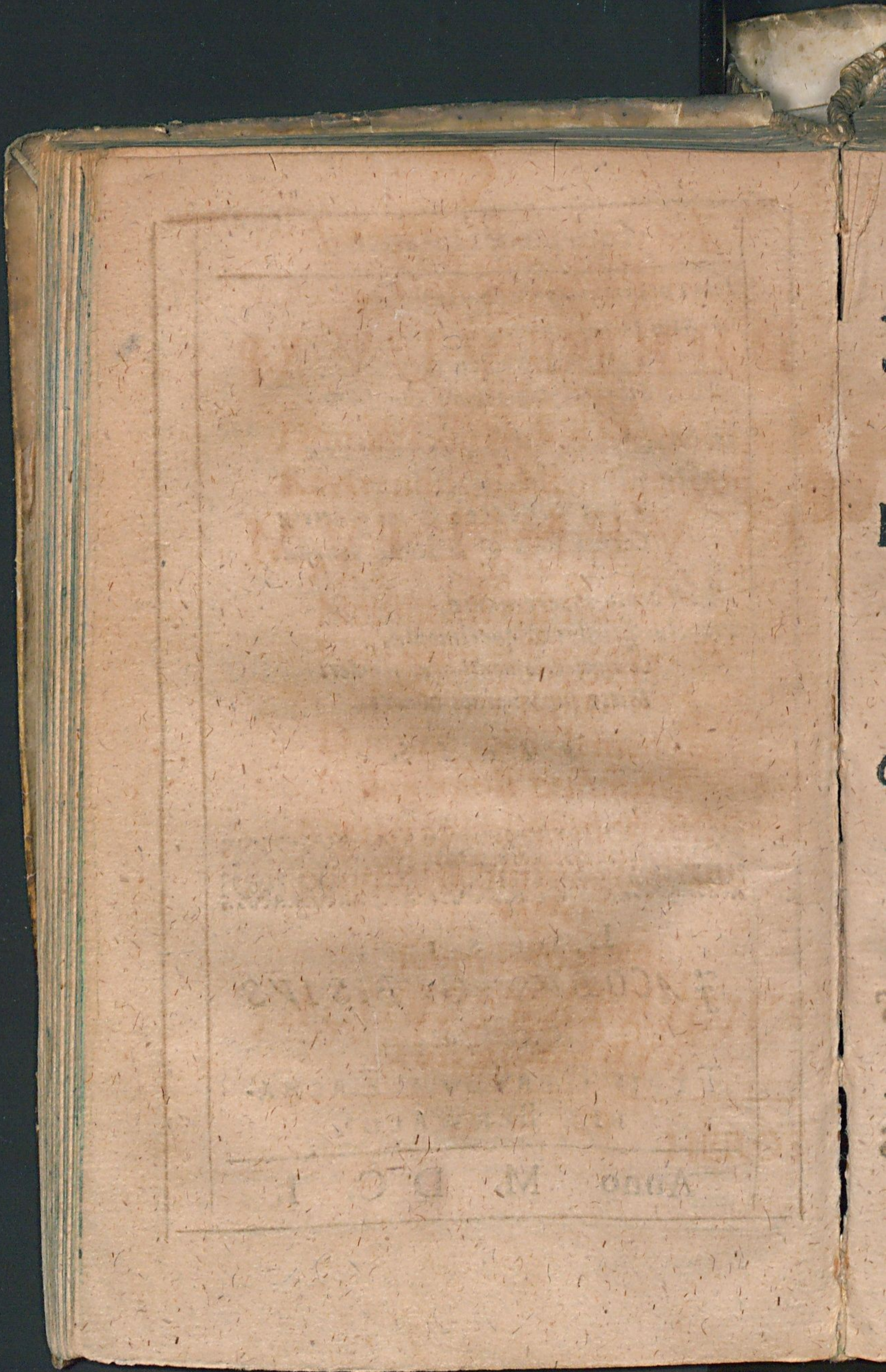
L I P S I Æ,

JACOBUS GVBISIVS
excudebat,

TYPIS HÆREDVM ZACHA-
RIÆ BERWALDI.

Anno M. D C. I.

444

AB 44 ^M / K,4

ULB Halle

3

002 680 319

